

бучи го на рогата си, убие го, коньтъ — ритне нѣкого, убие го; ти — теглишь куршума, убиешъ го. То е все сѣщото.

Добрѣ, сега новата култура прѣпоръчва слѣдното. Ние имаме по-силно оръжие. Дойде единъ апашъ при тебе, иска да те обере, но ти съ своята мисль, може да измѣнишь енергията вътрѣ въ неговия умъ. Слѣдователно, като измѣнишь посоката на мисльта му, той ще вземе друго направление. Що ти трѣбва тогава да вадишь револверъ? Ти съ ума си ще вървишь по пѣтя. Не е ли износно? Сега, ще те срѣшнатъ войници, ще кажатъ: имашъ ли оръжие? Ама ще знаешъ, въ ума си ти ще носишь едно оръжие много по-силно отколкото първото — револвера.

Другата слабостъ въ съврѣменнитѣ окултни ученици, поне азъ както наблюдавамъ е, че като се съберете, най-първото нѣщо, почвате да се критикувате. Но критикуването не е наука. Защото, когато нѣкой дойде и ми каже: ама ти си изкълчилъ крака си, я да го видимъ, и вземе, че го помърда малко. И послѣ, като не може да го направи, каже: иди намѣри нѣкой майсторъ, който ще умѣе добрѣ да ти го направи. Дойде вторъ — братъ, и той сѣщо го помърда и каже: иди при онзи майсторъ братъ, той ще го поправи. Този братъ, онзи братъ, всѣки помърда